

Drie fundamentele waarheden voor het verkrijgen van vrijheid in Iran, vrede en rust in het Midden-Oosten.

Toespraak van Maryam Rajavi op de Grote Meeting van het Iraanse verzet in Villepinte Parijs, 1 juli 2017.

Geëerde gasten, landgenoten,

Ik ben deemoedig bij het zien van al jullie liefde en passie voor vrijheid. En ik schenk mijn achting aan hoogwaardigheidsbekleders uit vijf continenten van de wereld, die ons vergezellen in solidariteit met een vrij Iran en om hun steun daaraan te geven.

Vorig jaar rond deze tijd was de religieuze dictatuur die in Iran heerst, druk met het lanceren van raketten op Camp Liberty, met het doel de leden van de MeK om te brengen. Nu, met de gelukke relocatie van hen vanuit de Camp Liberty gevangenis in Irak naar Albanië, is het ons Verzet dat offensief is en het regime aanvalt. We zijn allemaal in de jubelstemming en trots dat de MeK leden en de ambtenaren van Albanië live bij ons zijn via de online verbinding.

Beste vrienden, drie belangrijke ontwikkelingen hebben hun invloed op deze vergadering:

Ten eerste de veilige relocatie van de duizenden MeK leden uit Irak, die de samenzweringen van Opperste Leider Ali Khamenei om de Verzetsbeweging om zeep te helpen, tenietdeed. De tweede ontwikkeling is het mislukken van het verzoeningsbeleid ten opzichte van het regime door de Verenigde Staten en Europa. En ten derde het verlies van Khamenei bij de nepverkiezingen, dat het verlies betekent van het gehele regime.

De verkiezingsfarce: een achteruitgang voor het gehele regime

Bij het uitschrijven van de nepverkiezing had Khamenei de bedoeling opstanden tegen te gaan en spanningen binnen het regime in de hand te houden. Daarom koos hij Ebrahim Raisi uit, een lid van het Doodscomité belast met de moord op 30.000 politieke gevangenen in 1988. Maar de bereidheid van de bevolking tot opstand dwong hem om dit terug te nemen. De voedingsbodem voor zulke

bereidheid tot opstand tegen het gehele regime was vooral gevormd door de campagnes van het Iraanse Verzet en zijn supporters, met het oog op die moorden van 1988, die de achtergrond van Raisi aan het licht brachten en die opriepen tot boycot van de nepverkiezingen. Er kwamen honderden artikelen en interviews in de door de staat gerunde pers en media om de moorden goed te praten, terwijl de fatwa (religieus decreet) van Khomeini betreffende deze moorden voor het eerst sinds 29 jaar na deze tijd verscheen.

De vertegenwoordigers van Khamenei zeiden dat de MeK weer aan de oppervlakte was verschenen in het land. Inlichtingen- en veiligheidsbeambten schepten herhaaldelijk op over de arrestatie van MeK leden, die probeerden de verkiezing te saboteren.

In de laatste dagen voor de verkiezingen was Khamenei, zich bewust van de kwetsbare staat van de maatschappij, gedwongen tot intrekken van zijn plannen omdat hij een herhaling van de opstand van 2009 vreesde.

De kandidatuur van Raisi alleen al betekende dat Khamenei in een impasse zit. Dat Hassan Rohani zich verzekerde van een tweede Presidentstermijn, betekent nog niet dat die impasse verdwenen is. Ondanks een felle machtsstrijd met de rivaliserende facties is Rohani betrokken bij alle misdaden van het regime tegen de Iraanse bevolking.

Na het “uitschrijven” van de verkiezing en het fabriceren van de stemuitslag zeiden de Moellahs dat 70 % van de Iraniërs had gestemd op hun eigen beulen. Maar een maand daarna bracht de Vergadering van Experts een officiële verklaring uit waarin ze zei dat in de context van de Moellah-versie van de Islam “de stem van het volk, haar eisen en gezichtspunten” hoe dan ook van geen enkel belang was.

Met de verkiezing hadden de Moellahs de intentie de positie van het regime te verbeteren. Maar in plaats daarvan verdeelde en destabiliseerde de verkiezing het regime. Nu maken ze plannen voor en dreigen met het afzetten van Rohani.

Door het belasteren van de MeK probeerden ze Iran rijp te maken voor het aan de macht brengen van een beul, Raisi. Maar zij faalden daarin en lieten alleen zien hoe bang ze zijn voor de MeK en het Iraanse Verzet.

Daarom zeggen we nu tegen de heersende Moellahs: “Doe vooral wat u niet laten kunt: claim en fabriceer wat u wilt tegen onze beweging in uw Vrijdagse gebeden maskerade. Maar weet wel dat dezelfde mensen van wie u zegt dat u hen jaren geleden hebt uitgeroeid, nog steeds rechtop staan en zijn gekomen voor u. Diezelfde mensen die u hebt opgehangen en wiens graven u toegedekt had, zijn weer opgestaan in de vorm van een nieuwe generatie van rebellerende jongeren die, met hun roep om gerechtigheid, uw regime omsingeld hebben. De stropen die u hebt aangetrokken rond de nekken van de dappere Iraanse jeugd zijn veranderd in ringen van vuur waaruit voor u geen opschorting mogelijk is.”

Drie fundamentele waarheden

Het licht van verandering schijnt nu op Iran. De heersende regering is verward en verlamd als nooit tevoren. De Iraanse samenleving broeit van ontevredenheid en de internationale gemeenschap begint eindelijk de realiteit te begrijpen dat verzoening met de theocratie een misrekening is.

Deze heftige omstandigheden spreken tot drie fundamentele waarheden in relatie tot het verkrijgen van vrijheid in Iran, en ook tot vrede en rust in de regio: ten eerste is omverwerping van de heersende religieuze dictatuur een vereiste. Twee: die omverwerping is binnen bereik. En drie: een democratisch alternatief en een georganiseerd verzet bestaat, dat capabel is om de theocratie in Iran te vervangen.

Verandering van regering is de enige oplossing

Wat betekent dit nu allemaal?

De eerste waarheid beantwoordt de vraag “wat moet er gedaan worden met een regime dat Iran en alle Iraniërs in boeien hield en de dat de drijvende kracht is achter oorlog en slachting in de regio? Is dit regime in staat tot verandering?”

Het antwoord is NEE, omdat in 20 van de 38 jaar vragers om hervorming aan de macht waren, en zij niets anders bereikten dan het dienen van het Velayat-e-faqih regime.

Zou het aanreiken van concessies aan het regime ooit leiden tot gedragsverandering? Het antwoord is NEE. Dit is iets dat al herhaaldelijk is uitgetoet in de laatste drie decennia door de Verenigde Staten en Europa.

Laatste vraag: is het mogelijk om dit regime in bedwang te houden? NEE, omdat dat wat is beschreven als een beleid om in bedwang te houden, niets anders uithaalt dan dwarszitten van de weg tot het aangaan van een stevig beleid ten opzichte van het regime.

Daarom is de conclusie wat het Iraanse Verzet al heeft gezegd vanaf het begin en wat velen in de wereld vandaag heeft bereikt: de oplossing, de enige oplossing, is verandering van regime.

De grootste bedreiging voor het regime: opstanden die op uitbreken staan door heel Iran

De tweede waarheid is dat de omverwerping van het regime mogelijk is en binnen bereik, omdat het regime omsingeld is door enorme sociale ontevredenheid. Zoals een van de commandanten van de Staats Beveiligingstroepen heeft toegegeven: er vonden het laatste jaar bijna 11.000 protesten en demonstraties plaats in Iran.

Sta eens stil bij de 10 miljoen werklozen, de 20 miljoen die in krottenwijken wonen en de 30% van de bevolking die sterft van de honger. De moellahs zijn belegerd door deze mensen. De speciaal uitgekozen kandidaten voor de nep Presidentsverkiezing gaven toe dat dit regime van maar 4% van het volk is, terwijl 96% van het volk het regime veracht. Echt, ondanks de oorverdovende propaganda van het regime is de grootste bedreiging niet een buitenlandse vijand, maar het feit dat het regime kan wachten op revoltes in het land zelf.

De waarheid is dat de omverwerping van de religieuze dictatuur mogelijk is en binnen bereik, vanwege de onzinnigheid en het falen en ook doordat hij incapabel is tot het binnen de perken houden van de ontsporende economie en de milieurampen, het falen in het voorzien in de basale levensbehoeften van ons kwade volk, zijn onvermogen tot het krijgen van nucleaire wapens en zelfs het falen in het in het zadel houden van het regime.

Regeringsverandering is binnen bereik, want de Moellahs bevinden zich in een klem van drie uitputtingsoorlogen in het Midden-Oosten. Hun terugtrekking uit deze conflicten in wat voor vorm dan ook zal hun eigen bestaan ondergraven.

De kracht tot verandering en het democratisch alternatief

De derde waarheid is het bestaan van een kracht tot verandering en democratie. De kracht van deze alternatieve beweging komt uit zijn vermogen het regime, dat in staat van crisis verkeert, over het randje te duwen. In 2009 vormde dit democratische alternatief de hoofdmoot van de opstanden en transformeerde de roep "Waar is mijn stem?" tot "Weg met het principe van de *Velayat-e-faqih*"

Daar komt bij: sinds afgelopen juli heeft het Iraanse Verzet de vlag gehesen van het zoeken naar gerechtigheid voor de slachtoffers van de moordpartij op de politieke gevangenen 29 jaar geleden, zodoende deze kwestie makend tot het belangrijkste onderwerp van dispuut van vandaag in Iran. Tijdens de recente nepverkiezing werd onze slogan "Nee tegen de beul, nee tegen de bedrieger" (in het Farsi: "Na Jallad, na Shayyad") overal omarmd door het publiek. Dusdanig dat Khamenei woedend werd, en vroeg waarom de rol van de beul en de slachtoffers werd omgekeerd.

Ja, de tijd is gekomen om de beulen te tonen, tot de dag komt dat zij rekenschap moeten gaan afleggen voor het Iraanse volk.

Op welke kracht berust het alternatief? Het steunt op een verenigde en georganiseerde beweging met duizenden de weg bereidende en onzelfzuchtige leden. Het vertrouwt op de steun van Iraniërs in het land en erbuiten, en op de onvermoeibare inspanningen van toegewijde supporters. Het vertrouwt op politieke gevangenen, die hun steun aan deze vergadering herbevestigden vanuit de krocht van hun cellen en martelkamers.

Het vertrouwt op vrouwen, arbeiders, onderwijzers, professionals en onbaatzuchtige jeugd. Het vertrouwt op hun niet terughoudende liefde en genereuze financiële steun, degenen die geld lenen en hun huis en bezittingen verkopen om het Verzet te helpen financieel onafhankelijk en sterk te blijven. Met dank aan de inspanningen en het risico's nemen door leden van het Iraanse Verzet brachten we de geheime nucleaire plaatsen van de Moellahs in het licht, toen geen enkele andere regering in staat was om er ook maar van gewaar te worden.

Waarom is dit alternatief nu zo betrouwbaar? Omdat we ons altijd hebben gehouden aan wat we zeiden en wat we beloofden. Er gaat geen dag voorbij zonder dat de beweging onvermoeibaar vecht voor de zaak van de vrijheid. Rond de 120 duizend leden en sympathisanten van deze beweging zijn geëxecuteerd, en de beweging is voorwerp geweest van massieve onderdrukking en van een continue stroom van propaganda tegen haar vanaf 20 juni 1981. Nog steeds, alsof zagezegd de bergen het niet konden volhouden onder het enorme gewicht van dat alles, bleef jullie Verzetsbeweging standvastig. En ze zal niet stoppen totdat ze de wortels van de middeleeuwse Moellah Kalief, Khamenei, verwijdert.

In de mythologische verhalen van het oude Perzische Rijk wordt Kaveh de smid geprezen voor zijn dapperheid en voor de vlag die hij droeg. Wanneer onderdrukking en onrecht het land hadden overgenomen, was hij degene die het volk nodigde tot opstand en tot het plegen van verzet. Arash legde zijn geest in een pijl die lange afstanden aflegde om de grenzen van Iran te beschermen. Siavash ging door het vuur om zijn zuiverheid en onschuld te beschermen.

Nu heeft ons Iraanse Verzet Kaveh, Arash en Siavash in zichzelf weer doen opstaan. Dit Verzet zal doorgaan met het doorgeven van zoveel branden als nodig is en het zal doorgaan zijn leven te offeren om de pijn voort te sturen die uiteindelijk de boeien zal losmaken in de berg Damavand en Iran bevrijden; zodat Iran kan opbloeien als een tuin van vrijheid en recht.

Een krachtig pluspunt in de roep om vrijheid

Als een natie een politiek alternatief voorstelt, dan is dat omdat ze al een grote voorsprong heeft in haar roep om vrijheid. Daarom is het Iraanse volk, in haar strijd tegen het beest van de religieuze tirannie, trots, omdat ze een democratisch alternatief heeft gecreëerd door plegen van verzet, doorstaan van enorm veel lijden en het brengen van veel offers. Dit beslissende pluspunt, een hoeksteen, was er nog niet in de tijd van de Sjah. Anders had Khomeini nooit de Revolutie van het Iraanse volk in 1979 kunnen kapen en tegen henzelf en de volken in de regio kunnen gebruiken.

Maar Massoud Rajavi, de leider van het Iraanse Verzet, daagde Khomeini en zijn Velayat-e-faqih regime uit. Als een roep om vrijheid stichtte hij het democratisch alternatief en het Bevrijdingsleger. Toen Khomeini de verwoesting begon, confronteerde Massoud het religieus fascisme direct met het organiseren en weer tot leven brengen van een progressieve antidictatoriale legermacht in de vorm van de National Council of Resistance of Iran (NCRI) en het National Liberation Army of Iran.

Hij vormde een antifundamentalistische beweging in de regio. Met doorzettingsvermogen en door het nemen van groot risico bij elke stap van deze halve eeuw durende strijd van Evin tot Ashraf wakte hij een pioniersgeneratie tot leven in het gevecht voor een vrij Iran.

Vandaag zijn de Iraanse vrijheidsstrijders bijeengekomen in Ashraf nummer 3 in Albanië. Het is algemeen bekend dat, na 29 aanvallen op de grond en door de lucht op de kampen Ashraf en Liberty, hun wonderlijke uitvlucht uit de vlammen van gevaar en bloed niet makkelijk geweest is.

Hun glorieuze uithoudingsvermogen in Ashraf en Liberty en hun veilig vertrek van tussen de betonnen muren daar, omgeven door de Quds strijders en agenten van de MOIS, werden mogelijk gemaakt na meer dan 70 ontmoetingen, briefings en boodschappen door Massoud Rajavi in het laatste jaar voordat Camp Liberty geëvacueerd werd. Als hij niet was begonnen met die matregelen en aanwijzingen, vijf jaar geleden, na die eerste raketaanval op Liberty, dan zou het aantal slachtoffers absoluut duidelijk een veelvoud zijn geweest ten opzichte van wat het nu al was.

Ja, dit is hoe het democratisch alternatief overleefde en ging vrucht dragen. En dit is hoe ons Verzet de vlam van hoop op overwinning en vrijheid brandende hield.

Een gepaste respons op Iran's duidelijke politieke en sociale verdeeldheid

Ons onwankelbare geloof in algemeen kiesrecht en de vrije keuze van het volk, onze verbondenheid met de scheiding van godsdienst en staat, onze nadruk op actieve en gelijkwaardige deelname door vrouwen in politiek leiderschap en onze verdediging van autonomie voor de diverse etnische groeperingen binnen het raamwerk van territoriale onschendbaarheid van Iran, en ook de democratische aspiratie van ons volk voor een vrij Iran in de toekomst, vertegenwoordigen duidelijk componenten van democratie waar dan ook en overal.

Dit alternatief is de gepaste respons op de duidelijke politieke en sociale verdeeldheden in de Iraanse samenleving; het geeft antwoord op verschillen tussen meerdere etnische groepen. Het beantwoordt onenigheid en verdeeldheid tussen Sjiieten en Soennieten. Het geeft ook antwoord op de spanningen tussen Iran en de landen in de regio.

De belangrijkste eis van dit democratische alternatief is vrijheid en democratie voor Iran. Maar het Iraanse Verzet staat ook bekend om haar sterke en volhardende oppositie tegen het beleid van export van terrorisme en fundamentalisme door het regime. Vanaf het begin voerde het regime al oorlog tegen het Iraanse volk. Alle andere oorlogen die ze voert tegen de landen in de regio zijn bedoeld om dit hoofdconflict toe te dekken. Maar deze oorlogen zijn geen aanwijzing dat het regime sterk zou zijn. Ze wijzen juist op het feit dat geen andere regering in de regio ooit heeft geprobeerd om de oorlogszucht van het regime te voorkomen.

Twee jaar geleden zag iedereen dat het klerikale regime een nederlaag leed door toedoen van de Syrische oppositie legers. Waren die buitenlandse luchtaanvallen er niet geweest, dan was het regime geheel uit Syrië verdreven. Ook nu heeft het Iraanse regime onvoldoende macht om Iraniërs te mobiliseren en naar Syrië te sturen. Het heeft de economie van het land ten dienste gesteld van de oorlog in de regio.

De vaandeldrager van vrede en vrijheid, verdediging van de Syriërs en een Iran zonder nucleaire wapens

De laatste 38 jaar gingen de Moellahs in oorlog met Irak gedurende 8 jaren, ze hebben oorlog gevoerd met de Syriërs in de laatste 6 jaar en hebben aangestuurd op confrontatie met de internationale gemeenschap gedurende meer dan 10 jaar tijdens hun streven naar het maken van een atoombom.

Het Iraanse Verzet is er trots op dat ze opgestaan is tegen het religieus fascisme van de Moellahs op alle drie deze terreinen. Ze is de vaandeldrager geweest van vrede en vrijheid: ze is een voorhoede geweest in de verdediging van het Syrische volk en ze heeft leiding gegeven op de weg naar een niet nucleair Iran.

Volgens ons en volgens de vrijheidslievende bevolking van Iran is de Grondwet van de heersende religieuze tirannie illegitiem, heeft het geen krediet en is het loos. Ons volk wil een Constitutie die is gebaseerd op vrijheid, democratie en gelijkheid. De tijd is gekomen voor de internationale gemeenschap om gehoor te geven aan de eisen van het Iraanse volk.

Onze eisen zijn een weerspiegeling van de eisen van Sattar Khan, de gewezen leider van de Constitutionele Revolutie van 1906, en van Dr Mohammed Mossadeq, de leider van de Iraanse Nationalistische Beweging in de jaren 1950. Zoals ik herhaaldelijk heb benadrukt: wij willen noch geld noch wapens.

Wij zeggen dat de strijd van het Iraanse volk voor verandering van regime legitiem is, gerechtvaardigd en noodzakelijk. Wij roepen u op tot "erkenning van verzet tegen onderdrukking". Dezelfde notie die is aangegeven in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en in de Franse Verklaring van Mensenrechten en Burgerrechten. Dit recht is ook uitgelicht in de Amerikaanse Verklaring van Onafhankelijkheid, waarin staat: "Wanneer welke vorm van regeren dan ook destructief wordt tegen de rechten van het volk, is er het recht van dit volk om dit te veranderen of

het af te schaffen, en een nieuwe regering te vormen, welke zij wenst.” Ja, het is wat Massoud Rajavi heeft gezegd: “Vechten en verzet bieden voor vrijheid is het onvervreemdbaar recht van het volk van Iran onder alle omstandigheden.” En het Iraanse Verzet heeft de absolute wil, het regime te ontwortelen dat door het Iraanse volk veracht wordt.

De oplossing van de regionale crisis

We hebben de uitspraken verwelkomd die zijn gedaan op de Arabische Islamitische en Amerikaanse Bijeenkomst in Riyad tegen de terroristische en destabiliserende activiteiten van het Iraanse regime. Niettemin benadrukken we dat de echte oplossing van de crisis in de regio en het tegengaan van groepen als ISIS ligt in de omverwerping van het Iraanse regime door de Iraanse bevolking en het Verzet.

Dienovereenkomstig zeggen wij tegen de Verenigde Naties, de Europese Unie, de Verenigde Staten en de landen in de regio:

1. Erken het verzet van het Iraanse volk in het omverwerpen van de religieuze dictatuur van de Moellahs. verwijder het regime uit de VN en de Organisatie van de Islamitische Coöperatie en geef de zetel van Iran aan het Iraanse volksverzet;
2. Label het IRGC als terreurorganisatie en verwijder het uit de hele regio;
3. Khamenei en de andere regeringsleiders moeten voor de rechter komen vanwege hun mensenrechten schendingen en voor het begaan van misdaden tegen de menselijkheid, in het bijzonder voor de moord op de 30.000 politieke gevangenen in 1988 in Iran, en vanwege hun oorlogsmisdaden in de regio.

De tijd van de Moellahs is voorbij, de tijd is gekomen om vooruit te marcheren

Geliefde landgenoten, ik vertrouw op jullie enorme kracht en op jullie niet rustende en gepassioneerde roep om vrijheid en gelijkheid. Ik reken op jullie, de vrouwen en jongeren van Iran, de Koerden, de Balochi's, de Arabieren, Azeri's, Turkmenen, de mensen uit Lorestan en de Bakhtiaren.

Er is een kracht in jullie die de heersende dictatuur wanhopig heeft gemaakt in de aanblik van jullie verzet en protesten, er is een kracht in jullie die absoluut het religieus fascistisch regime omver kan werpen.

Ja, de tijd is gekomen om door te gaan met de aanval en voorwaarts te marcheren. De tijd van de Moellahs is voorbij.

De tijd is gekomen om 1000 Ashrafs op te richten, als bastion van rebellie, en het Leger van Vrijheid.

Dus, volk van Iran, sta op! Sta op!

Sta op en richt de bastions van verzet op.

Vooruit naar vrijheid en heerschappij van het volk!